

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. J Serbovej, v trestnej veci proti obvinenej **J B**, vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 5T 175/2005, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvinenej J B, podané prostredníctvom obhajcu L S proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. októbra 2006, sp. zn. 2 To 289/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej J B **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 29. júna 2006, č. k. 5T 175/2005-184, bola obvinená J B uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (Zákona číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 – ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- ako zamestnankyňa spoločnosti K inkasovala v kancelárii na tomto pracovisku od 1. júna 2002 až do konca mesiaca február 2003 od klientov poisťovne hotovostné platby poisťného, z ktorých časť v sume nie menej ako 204 292 Sk neodviedla na bankový účet A, ale si tieto neodvedené čiastky postupne v období od 11. augusta 2002 až do 28 februára 2003 prisvojovala a následne použila

pre vlastnú potrebu, čím podľa poisťovňou predložených inkasných blokov spôsobila spoločnosti K škodu nie menej ako 204 292 Sk.

Za to jej bol podľa § 248 ods. 3 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie spojené s hmotnou zodpovednosťou na dobu dvoch rokov. Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) súd poškodenú stranu akciovú spoločnosť K odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Na základe odvolania podaného obvinenou druhostupňový Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 12. októbra 2006, č. k. 2 To 289/2006-200, podľa § 256 Tr. por. toto odvolanie obvinenej zamietol.

Z uvedeného vyplýva, že k právoplatnému odsúdeniu obvinenej J B došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 12. októbra 2006.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podala v zákonom stanovenej trojročnej lehote dňa 12. januára 2007 prostredníctvom svojho obhajcu L S na Okresný súd vo Zvolene vo svoj prospech dovolanie obvinená J B. Podstatou jej dovolania je nezmenené obhajobné tvrdenie, prezentované počas pôvodného trestného konania, a to že skutok ustálený súdmi oboch stupňov sa nestal, resp. že nejde o žiaden trestný čin. Zotrvála na doterajších obhajobných postojoch a akcentovala, že súdy oboch druhov a stupňov nesprávne právne posúdili zistený skutok, resp. jej osobnú trestnoprávnu zodpovednosť, čím je daný dovolací dôvod ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V dovolacích dôvodoch opakovane rozviedla svoje obhajobné tvrdenia z prípravného i súdneho konania (a tiež z podaných opravných prostriedkov – odporu proti trestnému rozkazu a odvolania proti prvostupňovému odsudzujúcemu rozsudku) v tom smere, že skutočne vykonané dôkazy preukázali, že v inkriminovanom čase neodviedla peniaze prijaté od klientov K v prospech tejto poisťovne, čo napokon

nikdy nepoprela a čo potvrdili aj svedkovia vypočutí pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní. Má za to, že zamestnávateľ nevytvoril dostatočné podmienky na odkladanie peňazí v trezore, pričom tento ani neexistoval, a tak každý pracovník od klientov vybrané peniaze, ktoré nestihol odviesť do peňažného ústavu ukrýval podľa svojich možností a schopností, pričom ona ich nosila domov a na druhý deň odvádzala do peňažného ústavu. Manko, ktoré jej reálne vzniklo nepovažoval ani jej bývalý zamestnávateľ K za žiadny trestný čin, ale výlučne za pracovnoprávny vzťah vyplývajúci z dohody o hmotnej zodpovednosti. Výlučne po negatívnej intervencii jej bývalého manžela došlo k jej trestnému stíhaniu, aj to s dlhším časovým odstupom od inkriminovaného skutku. Vyslovila názor, že jej bývalý manžel vedel asi o zmiznutých finančných čiastkach viac, k peniazom ktoré prinášala takto domov mal voľný prístup, pričom peniaze pred ním nemala dôvod skrývať, nakoľko mu dôverovala. Netvrdí ani v súčasnosti, že peniaze vzal on, ale rozhodne popiera, že by si ich privlastnila a minula vo svoj prospech pre svoju potrebu. O neodvedení všetkých finančných čiastok vybratých od klientov poisťovne sa dozvedela až na podklade ich osobných reklamácií. Apelovala na dovolací súd, aby vyhodnotil, že peniaze neodcudzila a neminula pre svoju potrebu, pretože nie je hlúpa a naivná a každý rozumný človek vie, že na neodvedenie peňazí sa musí časom prísť. S poškodenou stranou v rámci vyrovnania dlhov uzatvorila dohodu o splácaní manka. Vyslovila preto názor, že jej konanie nevykazuje znaky úmyselného trestného činu, ale zodpovednosti z pracovnoprávneho vzťahu a navrhla, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v oboch označených rozhodnutiach okresného i krajského súdu a vrátil vec druhostupňovému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol tak, že na podklade ustanovenia § 226 písm. b/ Tr. por. dôjde k jej oslobodeniu spod obžaloby.

Okresný prokurátor vo Zvolene v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu dňa 25. januára 2007 uviedol, že súde oboch druhov a stupňov v pôvodnom konaní vykonali všetky podstatné a pre zistenie skutkového stavu potrebné dôkazy a tieto následne správne vyhodnotili do podoby svojich odsudzujúcich rozhodnutí. Obhajobu J B považuje za účelovú a takú, ktorá nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Dokazovanie podľa prokurátora plne preukázalo, že skutok sa stal a tento je aj trestným činom sprenevery podľa ustanovenia § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Taktiež skonštatoval, že konajúce súde

správne prihliadli na všetky hmotnoprávne ustanovenia, ktoré v posudzovanej veci prichádzali do úvahy.

Vzhľadom na názor, že nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por., navrhol dovolanie obvinenej na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť a alternatívne v prípade vykonania verejného zasadnutia ho navrhol zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Poškodená strana K sa k dovolaniu obvinenej nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, po predložení veci dňa 21. februára 2007, na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Tr. por. prejednal dovolanie obvinenej J B, podané prostredníctvom obhajcu L S a zistil, že toto nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj celého obhajobného postoja obvinenej prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že obvinená namieta spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jej neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom vo Zvolene a Krajským súdom v Banskej Bystrici je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálená právna kvalifikácia skutku je v súlade so zákonom a správna.

Súdy oboch druhov a stupňov správne prihliadli aj na všetky hmotnoprávne ustanovenia, ktoré v prejednávacom prípade prichádzali do úvahy.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že prezentovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanej veci nie je daný, a preto dovolací súd dovolanie obvinenej J B podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí, bez meritórneho preskúmania veci, odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 5. marca 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: